

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Slotholmsgade 10-12

1216 København K

Vedr. besvarelse af spørgsmål fra Folketingets Kommunaludvalg den 9. januar 2003

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har med brev af 13. januar 2003 på foranledning af et spørgsmål fra Folketingets Kommunaludvalg anmodet KL om en redegørelse for, hvilke punkter og elementer i aftalen af 14. juni 2002, som KL ikke finder er opfyldt helt eller delvist af aftalparterne.

KL har i sit hørings svar af 22. november 2002 over L 92 (sanktionslovforslaget) og i den Fokuskrivelse, der blev udsendt til samtlige folketingsmedlemmer umiddelbart inden første behandling af lovforslaget fremført, at der gennem årene har været en række eksempler på, at skiftende regeringer ikke på alle punkter har levet op til ånd og bogstav i økonomiaftalerne. KL har ligeledes fremført, at de faktiske løvbundne udgifter og det realiserede skattegrundlag ofte har afvejet væsentligt fra statens skøn, som har ligget til grund for de indgåede økonomiaftaler.

Med hensyn til de materielle bestemmelser i aftalen for 2003 skal KL pege på aftalens bestemmelse om, at der skulle gennemføres en udligningsreform pr. 1. januar 2004. Regeringen meddelte imidlertid primo oktober, at der som følge af nedsættelsen af Strukturkommissionen kun kunne blive tale om mindre justeringer i 2004.

Efter KL's opfattelse kan der ikke sættes lighedstegn mellem mindre justeringer og en egentlig udligningsreform. Det har bl.a. helt klart været hensigten både hos den tidligere regering og den nuværende regering, at der skulle gennemføres en reform, der tog højde for bortfaldet i 2004 af den særlige overgangsordning i forbindelse med den sociale finansieringsomlægning og ikke – som nu foreslået af regeringen – at overgangsordningen blot videreføres.

Som led i årets aftale mellem KL og regeringen indgik der en forståelse om folkeskolen. KL anerkender, at aftaler mellem regeringen og de kommunale organisationer selvfølgelig ikke forpligter Folketinget. Men det forpligter efter KL's opfattelse regeringen til at gøre sit yderste

for at intentionerne i aftalen efterleves. Det mener KL ikke er sket i denne sag.

Konsekvensen heraf er, at en væsentlig del af forslagene om øget fleksibilitet nu ikke gennemføres som generel lov, men derimod som forsøg. Det betyder bl.a., at fælles skoleledelse og samdrift mellem dagtilbud og skole ikke bliver en generel mulighed for alle kommuner. Der vil også kun være en forsøgsmulighed for lokale løsninger i forbindelse med biblioteksudbuddet og tilrettelæggelse af skoledistrikter. Samtidig viser de hidtidige erfaringer med forsøgsordninger på folkeskoleområdet, at de er blevet meget striks fortolket af ministeriet.

Endelig kan det konstateres, at nogle af de fleksibilitetsforslag, der indgik i forståelsen mellem regeringen og KL, end ikke er nævnt som forsøgsmulighed i forliget. Det drejer sig bl.a. om større inddragelse af andre faggrupper end læreruddannede samt muligheder for rullende skolestart.

Regeringen har i Folketinget fremsat og fået vedtaget, at der skal oprettes en særlig afregningskonto for kommunerne (L 44, der blev vedtaget den 10. december 2002). Et lignende forslag blev rejst af regeringen under de økonomiske forhandlinger i foråret 2002, men blev taget af bordet. Det har undret KL, at regeringen alligevel efterfølgende valgte at fremme forslaget. Ikke mindst da lovforslagets vurderinger af de kommunaløkonomiske konsekvenser slet ikke tager højde for de betydelige afledte forringelser, forslaget vil medføre i kommunernes forretningsvilkår med de private pengeinstitutter.

Regeringen har heller ikke i sine fremsatte lovforslag på integrationsområdet indregnet de fulde kommunaløkonomiske konsekvenser. Der pågår for øjeblikket drøftelser på embedsmandsplan om de kommunaløkonomiske konsekvenser af bl.a. L 361, der omhandler de væsentligt nedsatte ydelser til personer, der er kommet til landet efter 1. juli 2002.

I Integrationsministeriets hidtidige beregninger er der overhovedet ikke taget højde for, at de